

Decimus septimus

taleæ ex feracibus fiant arboribus: ne curuæ: ne scabræ: aut bifurcæ: ne tenuiores q̄ ut manū impleant: ne minores pedibus: ut illibato cortice atq; ut sectura inferior ponatur semper: & quod erit ab radice: ac cumuleturq; germinatio terra: donec robur planta capiat.

De cultura taleæ: & quibus temporibus infito fiat.

Cap. xviii.

Quæ custodienda i talearum cultura Cato iudicauerit: ipsius uerbis optie precipiemus. Taleas oleaginas quas i scrobe saturus eris: tripedaneas facito. Diligenterq; tractato: ne liber laboret: cū dolabis aut secabis. Quas i seminario saturus eris: pedales facito. Ea sic inserito: locus bipalio subactus sit: beneq; glutus: Cum taleam demittis pede taleam opprimito. Si parum descēdat maleo aut mateola adigito: canetoq; ne librum scindas. Cum adigitis: palo prius locum feceris: quo taleam demittas. Ita melius uiuet talea. Et ubi trimæ sunt: tū deniq; curæ sint: ubi liber se uertet. Si in scrobibus aut in sulcis seras: ternas taleas ponito. Eas diuicato super terram: ne plus quattuor digitos Transuersos emineant uel oculos serito. Diligēter eximere oleam oportet: & radices q̄ plurimas cum terra ferre. Vbi radices bene operueris: calcare bene: ne quid noceat. Si quis quærat quod tempus oleæ serende sit: agro sicco per semētem agro lato per uer. Oliuetum diebus. xv. ante æquinoctium uerum incipito putare. Ex eo die dies. xl. recte putabis. Id hoc mō putato. Quia locus recte ferax erit: quæ arida erunt: & si quid uentus interfregerit in ea omnia eximito. Quia locus ferax nō erit: id plus concidito: aratoq; bñ: enodatoq;. Stirpes læues facito: circū oleas autūno ablaqueato: & sterco adiucito. Qui oliuetum sapiissimæ & altissime miscebit: iis tenuissimas radices exarabit. Radices si sursum abibūt crassiores fient. & eo in radices uires oleæ abibunt. Quæ genera olearum uel in quo genere terræ uiuere & feri debeant: spectariq; oliueta: diximus in ratione olei. Mago in colle & siccis & argilla & inter autūnum & brumam feri iussit. In crasso aut humido aut subriguo a messe ad brumam. Quod precepisse eū africæ inteligitur. Italia quidem nunc uere maxime ferit. Sed & autūno si libeat. post æquinoctium. xl. diebus ad uergiliarum occasum. xiiii. soli dies sunt: quibus feri noceat. Africæ peculiare quidem in oleastro est inserere. Quadam æternitate conscenscunt proxie adoptione uirga emissa: atq; ita alia arbore ex eadem iuuenescunt. iterūq; & quociens opus sit: ut eius eadem oliueta costent. Inseritur autem oleaster calamo & iocultatione. Olea ubi quercus effossa sit male ponitur: quoniam uermes qui rauca uocant in radice quercus nascūtur & transeunt. Non inhumare taleas aut ficcare prius q̄ feratur utilius cōpertum. Vetus oliuetum ab æquinoctio uerno intra uergiliarum exortum inter radi alternis anis melius inuentum. item muscum circumdare radici. Circūfodi autem oibus annis a solstitio duum cubitorum scrobe pedali altitudine. Stercorari tertio anno. Mago idem amygdalas ab occasu arcturi ad brumam feri iubet. pyra non eodem tempore omnia: quoniam neq; floreat. Eadem oblonga aut rotunda ab occasu uergiliarū ad brumam. Reliqua genera media hyeme ab occasu sagittæ subolanū aut septentrio nē spectantia. Laurū ab occasu aquilæ ad occasum sagittæ. Confessa enim de tēpore serendi quæ rō est uero & autūno: id ex magna parte fieri decreuere. Est & alia hora circa canis ortus paucioribus nota: quoniam non oibus locis utilis pariter intelligitur. Sed aud omittere nobis: non tractus alicuius rō nē: ueq; naturæ potius indagantibus. in cyrenaica regione sub etesiarū flatu cōserūt. Necnō & i græcia oleam maxie in laconia. Co insula & uites tūc ferit. Cæteri apud græcos inoculare: & inserere nō dubitant. Sed arborum nō ferunt. plurimumq; in eo locorum natura pollet. Namq; in ægypto omni serunt mēse: & ubicūq; hymbres æstiu nō sunt: ut in india & æthiopia. Necessario post hæc autūno serunt arbore. Ergo tria tēpora eadem germinationis uer & canis arcturū ortus. Neq; enim aialium tantum est ad coitū auiditas: sed multo maior ē terræ ac satog; oium libido. Quia tēpestine uti plurimū interest cōceptus. peculiare utiq; i insitis cū sit mutua cupiditas utriq; coeundi. qui uer pbant: ab æquinoctio statim admittūt pdicantes germina parturire: iō faciles corticū eē amplexus. Qui præserūt autūnum ab arcturi exortu: quoniam statim radicē quandā capiāt: & ad uer parata ueniant atq; nō ptinus germinatio auferat uires. Quædā tamē statutum tps anni habent ubiq; ut cerasi & amygdalæ circa brumam serendi uel inserendi. De pluribus locog; situs optime iudicabit. Frigida & aquosa uerno conseri oportet. Siccæ & calida autūno. Cois quidē italiæ ratio tpa ad huc modū distribuit. Mora ab idibus februaris inter æquinoctium: pyra in autūnum: ita ut brumam. xv. ne minus diebus atcedat. Malis æstiuis & cotoneis item sorbis prunis post mediā hyemē i idus februaris: Siliquæ græcæ & persici ante brumam per autūnum. Nucibus iuglandi & pineæ & auellanæ græcæ atq; castanæ a. Calen. martis ad idus eisdem. Salici genistæ circa martias Calen. Hanc in siccis semine: illam in humidis uirga feri diximus.

Quæ arbores societate gaudeant: & de disciplina ablequeandi & accumulandi. Cap. xix.

Quæ etiam nūc noua inserendi ratio: ne quid sciens quidē prætereā: quod usquā inueneri a Columella excogitata: ut affirmat: ipse. Quia uel diuersæ isociabilesq; naturæ arborog; copulentur ut fici atq; oleæ: iuxta hæc feri sicū iubet: nō āpliore interuallo q̄ ut contingi large possit ramo oleæ q̄ maxie sequaci atq; obedituro. Eūq; oī interim tēpore edomari meditatione curandi. Postea sico adepta uires: quod euenire trimæ atq; utiq; quiquēni solet: detrūcata supficie ipsaque

iii